

EPISTOLA CONSOLATORIA

EX

DIVINITUS INSPIRATIS SCRIPTURIS

operâ

Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini

PETRI PAULI AARON

de Bistra,

EPISCOPI FAGARASIENSIS

ad tempus tribulationum pro sui gre-
gis utilitate collecta, & adaptata,

cumquè Ejusdem

BENEDICTIONE

Valachico nuper vulgata, nunc rur-
sus Latino idiomate Typis edita.

BALÁSFALVÆ A° MDCCLXI.

per Joannicum Endrédi Diaconum.

395

(325)

EXCELLENTISSIMO,

ET

ILLUSTRISSIMO

DOMINO, DOMINO

ADOLPHO

NICOLAO

L. B. DE BUCCOW,

Domino Bonorum Medzesvitz, Har-
bultovitz, Lontzka, superioris, &
inferioris Bogorsch, suæ Cæsareo-Re-
giæ Apostolicæ Majestatis Equita-
tûs GENERALI, Proprietario, & Tri-
buno unius Cataphractorum Legi-
onis, Supremo per Principatum
TRANSYLVANIÆ Armarum Præfeto,
nec non ordinatæ in eodem Prin-
cipatu Cæsareo-Regiæ Commissio-
nis Aulicæ PRÆSIDI,

&c. &c.

D. D. D.

EXCELLENTISSIME,

AG

ILLUSTRIS-SIME
DOMINE; DOMINE!

QUæ vidimus, & audivimus,
PATRONE EXCELLEN-
TISSIME! perspicuum nobis planè
perhibent testimonium, ne anxii am-
plius perquiramus: TU es, qui ven-
turus es, an alium expectamus? *
Vidimus quippe gloriosum potenti Re-
giâ sulcitum dexterâ in hujus Provin-
ciæ Metropolim TUUM Ingressum;
ipso scilicet Beata Virginis ab Angelo
nunciata (stylo quidem veteri) die,
quo nempe Archangelus Gabriel ad
Virginem missus futuram Ecclesiæ pa-
sem annuntiavit: Inde mox per publi-
cas

* Luca 7. 19. 20.

cas Tabellas TE omnibus pacem an-
nunciantem audivimus. Vidimus insu-
per eodem die, quo isthac Ecclesia Fi-
lio Tonitruī sacratum agit diem, sub
Fulguris, Tonitruiquè figuris TE Sa-
lisburgij pacis auspiciari symbola. mox
TE Victore Ecclesiam pacis initia ca-
pere audivimus; ideòquè etiam TE
NICOLAUM id est Victorem dignè
cognominari meritò arbitramur. Et
hac quidem nobis firmo sunt argumen-
to, quòd per TE pacis Ministrum, diffi-
cultates, ob quas Regia ille virtutes,
Clementia nempe, & Justitia, suum
hic in hac gente sortiri nequibant ef-
fectum, penitus auferentur, illudquè
Regii Vatis verificabitur predictum:
miseriordia, & veritas obviaverunt
*sibi, justitia, & pax osculatae sunt.**
Et quoniam pace jam annunciata pa-

¶ 3

cis

* Psalm. 84.

*cis, id est UNIONIS Ecclesiasticae atque
omni conscribuntur, scientes scriptum
esse: gaudete autem, quod nomina
vestra scripta sunt in Cœlis; * ne
tanti gaudii exortes inveniamur, nos
quoque hic cum Sancta ROMA-
NA Ecclesia UNIONEM profitenti-
um albo inserta TIBI ADOLPHO
NICOLAO cognominato Victori, pa-
cis Angelo nostra exhibemus nomina:
opusquè, quod nuper noster Præsul
pro interna animarum sibi creditarum
pace vulgari sermone ediderat, nunc
Latinitate donatum in contestationem
perpetuae nostrae cum Sancta ROMA-
NA Ecclesia UNIONIS, nostraequè ad-
versum TE clientalis observantiae pi-
gnus, TIBI damus, dicamus, & offe-
rimus.*

Clientes infimi

Scholastici Balásfalvenses.

* Lucae 10. 20.

PETRUS PAULUS AARON

DE BISZTRA, DEI, & Apostolicæ Sedis Gratiâ per Principatum Transylvania, Eidemquè Partes annexas
EPISCOPUS FAGARASIENSIS &c. &c.

Vobis, Charissimi Fratres, dilectissimi in Christo Filii, gratia, misericordia, & pax à DEO Patre, & Domino Nostro IESU Christo, VERAquè CONSOLATIO, ac Benedictio.

PERsvasi equidem sumus, FRATRES in Christo, Filiiquè dilectissimi, quòd si in omni aliàs tentatione, tum vel maximè hoc dum à DEO visitamur tempore, omnes, & singuli Ecclesiæ hujus nostræ

A

Filii

Filii, illud secum identidem repentes Theotochion: *unusquisque ubi salutem invenit, eò etiam veri confugit; a* ejusmodi securum refugium, veramquè consolationem vehementiùs intendant, assidueque mente revolvant. Hæc porrò consolatio omnibus, quorum mens sana est, vel ipso solo rationis lumine dignoscitur: nobis autem vera etiam Fidei lumine formatis, in quoque annunciant, qui plurima passi sunt, Regium dico Prophetam, & gentium Apostolum, Ille dum ait: *Dominus mihi adjutor non timebo, quid faciat mihi homo b adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis; c* hic verò cùm

a Theotoch. ton. 3. *b* Psalm. 117. 6.
c Psalm. 45. 2.

cùm dicit: *DEUS* totius Consolationis, per christum abundat consolatio nostra: a in ipso vivimus, & movemur, & sumus. b Ab eo igitur est adjutorium nostrum, qui fecit Cœlum, & terram. c

Verumtamen, quoniam plures vestrùm hoc tempore ex diversis partibus, quidam in persona, alii per literas nos requirentes; non semel desiderabant, immò quasi affiduè exposcebant, ut in suis tribulationibus aliquod invenirent refugium, veramquè sibi adesse sentirent quampiam consolationem: ideò cùm ad hoc DEI miseratione veluti ejusdem Mysteriorum, licet immerentes dispensatores mis-

A 2

fi

a 2. *Corinth.* 1. 3. 5. b *Actor.* 17. 28.c *Psal.* 123. 8.

si finus, ut consolemur omnes lu-
gentes; *a* Pastoralis nos sollicitudo
urget: ut quæ divinitus inspirata
doctrina tradit, pro hac quoque ve-
stra indigentia in vestrum solatium
afferamus, quo per Scripturarum
consolationem spem habeatis. *b*

Magnus Parens noster BASI-
LIUS in suis Monasticis Constitu-
tionibus scribit; quòd divinum præ-
sidium ad nos nullo nostro studio
venturum putandum non sit: *sed*
ad perfectum virtutis cumulum con-
juncta simul esse utraque hæc oportet,
& humanum studium, & auxili-
um Cælestis Fidei operâ ascitum, &
comparatum. c & alibi: qui à DEO
se optat juvari: is nunquam deserit,
quod

a 1. Cor. 4. 1. *Isaia* 61. 2. *b* Rom.
15. 4. *c* *Constit. Mon.* 16.

quod se addebet, officium nempe suum, qui autem hoc facit, is divino auxilio nunquam destituitur. *a*

Quocircà volentes Charissimi, & sperantes divinum auxilium, veramquè illam consolationem, ea, quæ debemus, primùm nos facere oportet, hæc verò tunc perficiemus, dum

Primò mundi corde fuerimus, id est, ut idem Magnus BASILIUS docet: si nos ipsos non reprehenderimus, quòd DEI mandatum aut spreverimus, aut plenè executi non simus, aut neglexerimus: *b* si enim cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad DEUM; *c* quòd si verò mundi corde non fuerimus, in tribulationi-

A 3

bus

a *Constit. Mon.* 2. *b* *Reg. br.* 280.

c *1. Joan.* 3. 21.

bus non audiemur, dicit enim Dominus immundis corde: *cum extenderit manus vestras, avertam oculos meos à vobis: & cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam: manus enim vestrae sanguine plene sunt.* Idcirco subjungit: *lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis.* &

Secundò si virtutum opera, seu justitiam DEI operati fuerimus; sic enim DEUS habitabit nobiscum in loco isto: *b* & erit Dominus nobiscum in bonis: *c* & erit nobis DEUS, & nos erimus illi populus... ut benè sit nobis: *d* nec nos derelinquet, *e* sed & in hoc sæculo

- a* *Isaia* 1. 15. 16. *b* *Jeremia* 7. 3.
c 2. *Paral.* 19. 11. *d* *Jerem.* 7. 23.
e *Psalu.* 36. 25.

sæculo per bona opera *venient* su-
 per nos *universæ benedictiones*: *a*
 & in altero per eadem vitam æter-
 nam possidebimus: *b* *nōrunt enim*
bona opera etiam hīc *facientes se*
obonestare: *c* & nunc quoque
 homini, *suavitatem bonorum æterno-*
rum prænunciant. *d*

Eapropter, Charissimi, siqui-
 dem DFO complacuit nos hoc
 tempore variis visitare tribulatio-
 nibus, & veritatis adversarium in
 nos dimittere, ut per multos, vari-
 aquè sua instrumenta, & nonnul-
 los sub specie veritatis divulgatos
 libellos Fidem nostram tentaret,

A 4

[cujus

a Deut. 28. 2. Lev. 26. b Lucae 10.
28. c in Meneis Dominica ante
Nativitatem Ode 6. d in Triodio
Feria 3. Hebdomada 2. Ode 2.

cujus causa multum nobiscum luctatur, quomodo videlicet ammissa Fide à Domino deficiamus, disuniamur, & planè abalienemur, nos, qui veram à DEO consolationem, & auxilium cupimus, & expectamus, fatagere Fratres Charissimi, omni debemus vigilantia: ne quoquo modo *diabolus*, qui *tantumquam leo rugiens circuit, quarens quem devoret*, & renitentia mentis nos decipiat, *b* & seducat nos *sicut Hevam, astutia sua*, & *corrumpantur sensus nostri, & excidant à simplicitate*: *c* taliterquè *vana meditates*, *d* & peccatis obnoxii

a 1. Petr. 5. 8. Ps. 9. 9. *b* in Communi de Digno Martyre Ode 7. *c* 2. Corinth. 11. 3. *d* in Octoichio Feria 2. tom. 3. ad Sztichovnas.

noxii, dum scilicet ad varias hujus
 sæculi seductiones respicimus; desi-
 derata illa, diuquè sperata consola-
 tione, ac Cœlesti gratia indigni in-
 veniamur: *qui enim custodiunt vanitu-
 tes frustra, misericordiam suam deve-
 linquunt.* *a*

In omnibus itaque Fratres, o-
 portet nos, mundam semper, & im-
 maculatam animæ nostræ coram
 Domino habere conscientiam: &
 hoc præcipuè periculoso visitationis
 tempore justi Job exemplum inces-
 santer præ oculis habeamus, quem-
 admodum etiam nobis idipsum præ-
 cipitur, *b* *qui in omnibus, quæ pas-
 sus est, non peccavit labiis suis, neque
 stultum quid contra DEUM locutus
 est:* *c* & idcirco hinc quidem du-

A 5

plum

a *Jon.* 2. 9. *b* *Jac.* 5. 10. 11. *c* *Job.* 1. 21.

plum recepit, & in Cœlo æternis
perfruitur deliciis.

Ne porrò in diaboli tentatio-
nes inducamur, & ut nostras ani-
mas finè macula coram DEO cu-
stodiamus; quinque nobis attenti-
ùs animadvertenda veniunt, per
quæ nos diabolus seducere labo-
rat. Primum est: Fides, propter
quam tribulamur. Secundum: à
quo proficiscuntur nobis tribulatio-
nes. Tertium: per quos mini-
stros eadem nobis inferuntur.
Quartum: majores Potestates, quo-
rum ministerio divinum præstolamur
auxilium. Demùm nobis ipsis atten-
dimus, quomodo nempe, ne in tri-
bulationibus succumbamus, nos ge-
rere debeamus.

PRIMÒ itaque & ante omnia o-
porteret

portet nos in Fide non faciliè mutabiles, sed semper stabiles, & in ea planè persuasos perseverare: & quidem Punctum professionis sacræ cum ROMANA Ecclesia *UNIONIS* corde credamus, ore confiteamur, *a* & opere ipso semper & ubique ostendamus. *b* Hæc namque Fidei *UNIO* est, quam DEUS per Vas electionis præcepit, dicens: *solliti servare UNITATEM spiritûs in vinculo pacis.* & rursùm: & ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios verò Evangelistas, alios autem Pastores, & Doctores, ... donec occurramus omnes in *UNITATEM Fidei.* *c*

Hæc est pro qua DEO dilecti Martyres sanguinem suum funden-

A 6

tes

*a*Rôm. 10. 10. *b*Jac. 2. 18. *c*Eph. 4. 3. 11.

tes plenariè ab eodem coronas receperunt, quemadmodùm de ipsis S. canit Ecclesia, dicens: *in UNIONE Fidei celebremus spiritualiter totius orbis solemnitatem eorum, qui complacuerunt DEO à seculo. Gaudeat Cœtus Martyrum, qui è finibus orbis in Fidei UNITATE congregati, propter ipsam cruciatus, & afflictiones pertulistis, & pro perpeffis plenè recepistis coronas. a*

Hanc Fidei UNIONEM Magni quoque, & Apostolis coæquales illi nostri Patres BASILIUS Magnus, GREGORIUS Theologus, & JOANNES Chrysoftomus
 orbi

a Ità Dominica omnium Sanctorum ad Litie: & ibidem in Synaxario, in Pentecostariis Rinnikii, & Bukurestini Typis editis.

orbi prædicaverunt, utque pro eadem indefinenter DEUM deprecemur constituerunt: quemadmodum eorumdem preces perhibent Lyturgicæ, Synaxarion, & in aliis Ecclesiæ legitur libris.

Hanc Fidei *UNIONEM* velut hæreditatem quamdam, *a* & spiritualem *thesaurum in vasis fictilibus b* cum Ecclesia ROMANA semper Orthodoxi veri Ecclesiæ filii custodiverunt. Posteaquam enim visum est summo Pastori Christo JESU, suum in terris Vicarium, *Caput Apostolorum*, majorem Ecclesiæ, primumquè in *Cathedra* præficere; *c* & per verba: *Pasce oves meas, pasce electos meos, d*

A 7 consti-
a in Sacris Lyturgiis. b 2. Cor. 4. 7.
c in Meneis 29. Funii Ode 1. d Jo. 21.

constituere eum *super oves suas* *supremum Pastorem*, a & Directorem *Ecclesiae totius orbis*. b Ad *supremam hanc potestatem* idcirco eum Christus Dominus sublimavit, ut tanquam summus Pastor, omnes gentes ad Fidei *UNIONEM* adducere studeret, quemadmodum ipsemet in Concilio Apostolorum perhibet, dicens: *Viri Fratres! vos scitis, quoniam ab antiquis diebus DEUS in nobis elegit, per os meum audire gentes verbum Evangelii, & credere*. c Similia de ipso perhibet Ecclesia dicens: *Dominus te Pastorem maximum rationabilium ovium constituit, unde & reserata-*
rem

a in *Phetagogico Resurrectionis* 11.

b S. Chrysoft. in *Margarito Serm.* 28.

c *Act.* 15.7.

rem Cœlestium Portarum te ordinavit, ut omnibus iis aperias, qui in Fide accedunt. a

Stabilita semel, quam hîc diximus divina ordinatione, Petrus, ut Pastor maximus, Fidei *UNIONEM* annunciabat Ecclesiis, & tanquam præelectus *univit* Græcos cum Judæis in *UNIONE* Fidei nihil discernens inter hos & illos. *b* Similiter & aliis Fidei *UNIONEM* prædicavit, præcipuè verò *ROMANIS*, ubi & suam stabilivit Cathedram, quemadmodum in Vita Sanctorû, *c* & in Mæneis Rimnikii editis *d* legitur: *Tu Fundamentum Apostolorum . . . ROMÆ reliquarum Urbium maxime*
tu

a in Mæneis 29. Junii ad Laudes.

b Act. 15. 7. 9. c 24. Novembris.

d 30. Junii ad Laudes.

tu fuisti primus Episcopus, & gloria, & laus, & Ecclesia fortitudo Petre! & porta inferi non praevalent adversus eam, sicut Christus praedixerat

De hac Fidei per orbem diffusionem & D. Paulus ad ROMANOS scribens ait: *primum quidem gratias ago DEO meo per JESUM Christum pro omnibus vobis: quia Fides vestra annuntiatur in universo mundo. a* Similia de D. Petro canit Ecclesia his verbis: *Fidem Christi confirmasti, & infideles bonam Fidem docuisti, tanquam Apostolorum Princeps, & immobile Fundamentum Dogmatum. b* Et rursum: *Legislator, Pastor, & Doctor gregum Christi, Petre gloriose*

a Rom. 1. 8. b in Maneis 16. Januarii Ode 3.

ose! a Et amplius, nunc quoq;
Ecclesia eandem à D. Petro fide-
bus UNIONEM impertiri petit di-
cens: *Seda gloriose adversariorum*
molimina, & dissipa scandala, Eccle-
sia UNIONEM dando. b

Ex hìc adductis testimoniis lu-
culenter ostenditur, quòd Christus
Dominus inter Apostolos Petrum
constituerit, Principem, supremum
Pastorem, seu directorem, ut cun-
cti ex universo orbe ab ipso tan-
quam ab uno Principe Fidei au-
diant UNIONEM. Hunc Ecclesie
Principatum, Fideiquè petram se-
cundùm divinum consilium S. Pe-
trus Romæ constituit, & stabilivit, c

ut

a in *Maneis* 16. *Januarii Ode* 8.

b *ibidem Ode* 5. c S. Leo *Ser-*

monone 1. de *SS. Petro, & Paulo.*

ut Evangelium & Fides à ROMA,
quasi à CAPITATE, & arce imperii citissi-
mè per totum orbem diffunderetur,
& diffusa conservaretur.

Hinc quemadmodùm primùm
D. Petrus, ità ejus in Sede Succes-
sores ROMANI PONTIFICES hanc *UNI-
ONEM*, quam Ecclesia à DEO
tam instanter deprecatur, deinceps
quoque DEI Ecclesiis annunciave-
runt, uti de S. Sylvestro legimus,
dicentes: *Cathedram Principis Apo-
stolorum ditando præclarus DEI ser-
vus apparuisti, exornando, confir-
mando, amplificando divinis Dogma-
tibus Ecclesiam, & proffligando ad-
versariorum hæreses Sylvester! a*

Similiter de cæteris D. Petri
Successo-

a in *Maneis Rimmikii* 1737. editis
2. *Januarii in Ikoſ.*

Successoribus Conciliorum acta referunt, ut ex Antiocheni primi in causa Pauli Samosatani. *a* & ex Carthaginensis actis in causa dissensionū Alexandrinæ cum ROMANA Ecclesia videre est: quod etiam censuit ROMANUM PONTIFICEM requirendum esse: ut utrasquē *sibi invicem uniret, & pacificaret Ecclesias*, *b* Idipsum ex actis Oecumenicorum Conciliorum eruitur, quibus dum ROMANI PONTIFICES in persona præsidere non poterant, ut in iisdem, veluti eorum Prædecessor Petrus Leges edicerent, posteaquam motas tunc quæstiones Spiritu S. inspirati decidebant, suos Legatos cum Epistolis Fidei Dogmata continentibus eò

exmitte-

a in Pravila pagina 478. b in Pravila Conc. Carth. can. 99.

exmittebant: sic in actis Concilii Chalcedonensis legitur: quòd Beati illi Patres Epistolam S. Leonis ROMANI PONTIFICIS *recipientes, veluti Scriptum, ore DEI dictatum crediderunt, columnamquè Orthodoxæ Fidei appellantes, in ipsa conquieverunt, & audacter adversum hereticos detertaverunt, eorumquè multiplicem arrogantiam deposuerunt.* ità in Vita Sanctorum, & in Pravila: & similiter in Mæneis, ubi ejusdem Chalcedonensis, & reliquorum quinque Conciliorum Oecumenicorum fit mentio, de Patribus Chalcedonensis Concilii legitur: *Leges Spiritus meditantés, Leges Paternas, ROMA ad nos missas recepistis Sapientes*

à in Vita Sanctor. in Moldavia Typis edita 18. Febr. & in Prav. pag. 514.

entes. *a* & rursùm: *Donum DEI Scripturas ROMA missas reputantes Sapientes Doctores, super illas turrim vera Fidei firmaverunt.* *b*

Ex quibus evidenter arguitur id, quod etiam S. Theodorus Studites docet, *c* quòd olim & ab initio Paterna Traditione transmissus mos fuerit, ut si quod dubium, controversiaquè quæpiam inter Episcopos, immò & Patriarchas mota fuerit, Orientales à vetere ROMA Leges, declarationem, Fideiquè certitudinem susciperent. Et si quis honore tunc exuebatur, ac Sede privabatur, ROMAM veluti ad supremum Judicem recurrebat: quibus in casibus parti-

bus
a in *Maneis Rinnik. 16. Julii Ode 4.*

b *ibidem Ode 5. c* S. Theodorus

libr. 2. Epist. 86. & 129.

bus exauditis ROMANUS iusta decernens innocentes restituebat, reos autem deponebat, ut Conciliorum indicant acta. *a*

Ex hinc superius positis facile quivis dignoscere potest, quod non sine gravi causa Orthodoxi Præsules, & secundum Oecumenicum Concilium ROMANUM primum esse, & in primo honore habendum agnoscant, *b* ac Rectorem omnium verarum Apostolicarum Ecclesiarum confiteantur, *c* inter quos etiam TRANSYLVANIAE EPISCOPUS numeratur. *d* (quorum hierarchicus Ordo in appendice ad finem hujus Opusculi apponitur) Et

a in Pravila Conc. Sard. can. 4.

Carthag. canon. 1. *b* in Prav. Conc. 2.

can. 3. *c* in Prav. cap. 395. *d* ibidem

cap. 391. pag. 402.

Et hæc quidem ex divina institutione Paterna traditione sic observata fuisse creduntur, juxta Dominicam nempe promissionem: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi, a quod agnoscens Ecclesia hæc canendo confitetur: nobiscum infallibiliter te appromisisti futurum usque ad consummationem sæculi, Christe ! b & usque in præsens Patriarchæ, & Præsules Orientales Oratione absolutoria, quam super defunctos legere cõsueverunt, divinam ejusmodi Ordinationem, supremam scilicet Pastoralen jurisdictionem per S. Petrum reliquis per orbem Episcopis imperitari confitentur legentes: qui dedisti hanc potestatem Principi Apostolorum*

a Math. 28. 20. b in Offic. Pasch. Ode 9.

torum Petro, & PER IPSUM nobis quoque peccatoribus, eandem tradidisti potestatem. Hoc in Græcis, Illiricis, immò & Valachicis antiquioris editionis Euchologiis legitur, quem nihilominus textum, sicut & alios plures nonnulli prædictæ veritatis inimici, animo scilicet pervertendi divinam Ordinationem, & D. Petro traditam principalem illam Potestatem imminuendi in recentioribus editionibus corruerunt: ne videlicet eandem Potestatem de ejus quoque in Cathedra Successoribus confiteri cogantur, quam ut vidimus usque in præsens ROMANI PONTIFICES tenent, extra quos nemo alius usquam sese D. Petri in Cathedra Successorem ausus est nominare.

Hujus

Hujus divinæ Ordinationis perpetuitas rectè & ex eo colligitur, quòd, quemadmodùm dum Dominus convocans duodecim discipulos, *dedit illis potestatem spirituum immundorum*, a illis verbis eandem credimus Successoribus quoque traditam fuisse potestatem : sicut de SS. Cyro, & Joanne Martyribus confitetur Ecclesia dicens : *vobis namque dixit Dominus tanquam Apostolorum Successoribus ecce do vobis potestatem spirituum immundorum, ut ejiciatis illos* b Similiter, & potiori jure dum Petro præsentibus undecim dixit : *pasce oves meas*, credere debeamus illis verbis Successoribus quoque Petri eandem traditam esse potesta-

B

tem

a *Math. 10. 1.* b *in Maneis* 1. *Novembris ad Laudes.*

tem: familia namque de Sylvestro, caterisque ROMANIS PONTIFICIBUS Ecclesiam retulisse superius vidimus; & hoc sensu verbum Domini in æternum manere intelligitur. Alioquin si divina ordinatio circa Supremum Pastorem conuerteret: qui putatis in inferioribus aliquam posse consistere potestatem: dum secundum naturæ ordinem, *inferior à Superiore jurisdictionis recipit benedictionem.* ^a

Hic proindè circa S. Petrum, ejusquè in Cathedra Successores ROMANOS PONTIFICES declaratam divinam ordinationem, paternamquè traditionem veluti spiritualem quemdam thesaurum, Dilectissimi, firmiter custodite, ab hac nulla vos separet
creatura

^a in *Maneis 2. Jan. ad Compl. Ode 8*

creatura, illud cum Apostolo, quoad
vivetis tenentes, ac dicentes: *cer-*
tus sum, quia neque mors, neque vita,
neque angelus, neque principatus, ne-
que virtutes, neque instantia, neque
futura, neque fortitudo, neque altitu-
do, neque profundum, neque creatura
alia poterit nos separare à charitate
DEI, quæ est in Christo JESU Domi-
no nostro. a

Nec etiam prophetis, huic ve-
ritati contrarium annunciantibus cre-
dite, scriptum est enim: *non audi-*
es verba propheta illius, aut somniato-
ris: quia tentat vos Dominus DEUS
vester, ut palam fiat utrum diligatis
eum, an non, in toto corde, & in tota
anima vestra, b exurgent enim pseu-
do-christi, & pseudo-propheta, dicit
Dominus. c B 2 Sed

a Rom. 8. 38. b Deut. 13. 3. c Mar. 13. 22.

Sed nec Apostolis, immò nec
 ipsis adcò Angelis adversùs ea, quæ
 semel divinitùs inspirati DEI ho-
 mines locuti sunt, credendum est,
 dicente Apostolo : *licet nos, aut an-
 gelus de cælo evangelizet vobis, præ-
 terquam quod evangelizavimus vobis,
 anathema sit. a*

Et quandoquidem multi ex O-
 rientalibus Patriarchis magnorum in
 Fide errorum rei sunt inventi, ut
 Conciliorum, Antiochiæ, Constan-
 tinopoli, Ephesini, Chalcedone, &
 alibi celebratorum perhibent acta ;
 ideò nec Patriarchæ, qui sub vin-
 culo etiam excommunicationis quid-
 piam contra sanam doctrinam scri-
 beret, vel mandaret, debetis cre-
 dere, nec ei morem gerere, aut
 ejus

ejus excommunicationem metuere;
quod & Pravila docet. *a*

Hic dicta, Dilectissimi, atten-
tiùs animadvertenda sunt: nam si
sub anathematis maledicto, nec Patri-
archis, nec Propheris, nec Aposto-
lis, immò nec ipsis Angelis, contra
semel à nobis acceptam divinitùs
inspiratarum Scripturarum notitiam
credere licet: *DEO* enim *màgis obe-*
dire oportet, quàm hominibus, b qui
non est servus major domino suo, c *neque*
apostolus major est eo, qui misit il-
lum; c quomodo non illi se mayo-
ris damnationis reos efficiunt, qui
ad unius, alteriusvè seductoris ver-
bum confestim divinum per Scri-
pturam traditum deserunt verbum,

B 3

suaque

a Cap. 363. §. 9. *b* Actor. 5. 29.

c Joannis 13. 16.

fiamquè divinam cum humana illi-
cò permütant Fidem!

Eapropter, Chariffimi, quicun-
que five cum suo antefignano Pho-
tio, five cum ejus discipulis, cum
Maximo Peloponesano, cum quo-
dam Nilo, annò proximè lapsò Ri-
nikii in Valachia Valachis Typis
vulgato, seu cum aliis ejusdem ge-
neris, horum sequacibus, qualescun-
que vobis ad seducendum compo-
fitas adversùm isthanc cum ROMA-
NA Ecclesia *UNIONEM* proponeret
adinventiones; hoc ùt certum te-
nendum est, quòd ante hos nec Apo-
stolorum, nec Sanctorum Patrum
quisquam talia scripserit, docuerit-
vè; nec ullus uspiam Sanctorum
hanc cum ROMANA Ecclesia nega-
verit *UNIONEM*; nec ante Photium
ullus

ullus legitur, sese non-unitum nominasse: qui enim tunc non-uniti habebantur, ii quemadmodum & nunc erant extrà Ecclesiam, hæretici videlicet, aut schismatici. Quibuscunque proinde ab ipsis per calumniam in contrarium objectis, verà nihilominus sunt, veraquè semper manent ea omnia, quæ ex divinitus inspiratis Scripturis, Legis scilicet nostræ libris hinc superius à nobis adducta, & proposita sunt: *maledictus autem omnis, qui non permanserit in omnibus, quæ scripta sunt in libro Legis, ut faciat ea: a quicumquè autem totam Legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus: b* illaquè, quæ per scriptum tradita sunt, *Serm.*,

B 4

scilicet

a Galath. 3. 10. b Jacob. 2. 10.

scilicet Domini, *ille iudicabit eum in novissimo die.* *a* Quare nos quoque Sanctorum, totiusquè Christianitatis Regulam, TRADITIONEM scilicet, & mandata Sanctorum Patrum custodientes damnamus omnes, quæ contra Sanctorum Doctrinam eriguntur novitates; & sicut prædiximus, & nunc iterùm cum Apostolo dicimus: *si quis vobis evangelizaverit, præter id, quod accepistis, anathema sit.* *b* Quoniam porrò hanc sacram cum ROMANA Ecclesia UNIONEM ab ipso Ecclesiæ exordio omnia Sacra Concilia, & omnes ubique Sancti Patres tanquam divinum quoddam *depositum* firmiter custodiverunt, *c* & confessi sunt, quemadmodùm & historiæ, & ipsæ Conciliorum

a Joã. 12. 48. b Gal 1. 9. c 1. Tim. 6. 20.

ciliorum in Prævila Icones perhibent; immò & selectior Ecclesiæ populus eandem cum ROMANA Ecclesia *UNIONEM* à principio, usque in præsens tanquam Fidei Dogma sinè interruptione tenuit: & tamen ab octavo circiter sæculo Constantinopoli primùm Photius deturbato S. Ignatio, ejusquè Patriarchali Sede temerè occupata (quemadmodùm ejus imitatores nunc quoque legitimos Pastores de suis dejiciendo Ecclesiis, eorumquè ovile violenter invadendo facere conspiciuntur) & post eum alii etiam irregulares Orientales, qui sese nempe orthodoxos ostentabant, Ecclesiastici, huic Sacræ cum ROMANA Ecclesia *UNIONI* repugnaverint; at-

B 5

tamen

in Vita Sanctorum 23. Octobris.

tamen nec Concilium aliquod, nec ex Sanctis Patribus legitur ullus, qui huic Sacræ *UNIONI* adversatus fuisset, vel eam hæresim aliquam redolere sensisset; nemo ejus authorem, locum, & tempus, quo illa post Christum initia sua posuisset, designavit: quemadmodum omnium hæreseon authores, locus, & tempus, quibus ebulliverunt, consignantur, ut docet S. Vincentius *a* idem in Pravila referunt Conciliorum acta, & in Synodi sextæ historia videre est. *b* cum enim *Ecclesia* sit *columna, & firmamentum veritatis*, *c* quotiescunque aliqua nascebatur in Ecclesia hæresis, continuo ejus authores ab aliis redarguebantur

a Capit. 34. *b* in Pravila pag. 490.
c 1. *Timoth.* 3. 15.

ebantur Orthodoxis, qui non resipiscientes juxta Domini mandatum tradebantur Concilio, hoc verò eos adhuc resistentes tradebat anathemati. *a*

Et quamvis hæresiarchæ, qui in hac iliavè orbis parte degebant, jam hæc, jam illa docentes, ut Iconoclastæ, & cæteri simul, omnes Fidei Articulos confessi fuisse deprehendantur; hanc tamen cum ROMANA Ecclesia *UNITATEM* nullus uspiam fuit professus: neque enim unquam quisquam hæresim instituit, nisi qui se prius ab Ecclesiæ Catholicæ universitatis, & antiquitatis consensione, suiquè Pastoris communionem discreverit; & idcirco etiam hæreticus, vel de hæresi

B 6

suspectus

a Mathæi 18.16.17.

suspectus est, quisquis non à Patriarcha modò, verùm etiam à solo suo Legitimo Antistite descivit. Sic de eo, qui à Patriarcha se separat, ait Pravila: *qui detraxerit Patriarchæ palàm, aut clàm, is non solum excommunicabitur, & de gremio Ecclesiæ ejicietur, & honorem ammittet; sed & ut hæreticus pœnis subjacebit, a ii autem, qui ab Orthodoxo suo Episcopo, ei detrahentes, & se se justificantes discedunt, Fidei per hoc contrarium agunt, b iisque veluti hæreticis ter anathema dicitur; c & si hi sacerdotii caractere insigniti fuerint, ea, quæ ligant, aut solvunt, illegalia sunt. d*

Hanc

a Prav. cap. 112. §. 5. b Conc. Carth. can. 10. c Conc. Gangrense pag. 475 d Conc. Carth. can. 43. pagina 307.

Hanc Sacræ UNIONIS Profel-
 sionem alienam omninò esse ab o-
 mnium hæreticorum professione ipsa
 etiam Ecclesia ostendit, dicens: *Læ-*
temur simul cum Angelis nos homi-
nes spiritualiter gaudentes: nam Gabri-
el iterùm annunciat Ecclesiæ UNIO-
NEM, & subversionem omnis, qua
ei opponitur hæresis. a

Hæc cum ità sint, quemadmodùm
 pro Sacrarum Imaginum cultu olim
 Sanctus dixit Methodius, *b* ità nunc
 de hac UNIONE verè dici potest:
 quòd MILLE SEPTINGENTI & quid am-
 pliùs anni sint, ex quo Sacra Fidei
 UNIO cum Ecclesia ROMANA per or-
 bem annunciatur, & S. Ecclesiæ Pa-
 tres, sive ad Concilia confluentes, seu

B 7

privatim

a in Maneis 8. Nov. Ode 1. b Dom. 1.

Quadragesima in Synaxario.

privatim pro Sacris Dogmatibus quidpiam scribentes eidem nunquam detraherunt, sed semper eam venerati sunt, approbârunt, & professi sunt, idcirco nostra quoque in TRANSYLVANIA Ecclesia eandem profitetur.

Per *UNIONEM* porrò Fidei cum Ecclesia ROMANA (uti & alibi dictum est) non intelligitur Legis, seu Rituum ab Ecclesia approbatorum permutatio, sed quemadmodum secularis, & Religiosus in Fide *uniti*, suum quisque custodiens institutum, se neuter ab eodem dimotum ini meruit, nec duo, pluresvè diversæ speciei in eodem trunco inserti rami, ejusdem speciei folia, & fructus producere vi ulla impelluntur: ità nos cum Ecclesia ROMANA in Fide *unitos* eandem in jejuniis, ritibusquè
cæteris

cæteris observare Legem nulla cogit necessitas: hæc de *UNIONE Fidei*.

Secundò: animadvertentes ad tribulationes, ut in corpore cruciatus, in nomine infamiam, in bonis jacturam, quæ ob prædictæ Fidei Confessionem nobis inferuntur, credere omninò debemus Chariffimi, ea nobis à DEO proficisci, ut Magnus docet *BASILIVS: a quia nobis donatum est pro Christo non solum, ut in eum credamus, sed ut etiam pro illo patiamur, idem certamen habentes. b* & sanè si nec capillus de capite nostro sinè Patris nostri Cœlestis voluntate peribit, ut Dominus promittit, *c* quis tam incredulus invenietur, qui sibi persuadeat

a Reg. mor. 55. b Philip. 1. 29.

c Luca 21. 18,

deat, à quoquam nobis citrà DEI voluntatem posse noceri?

Oportet itaque nos exemplo iusti Job in patientia perseverantes esse, nec adversus iusta DEI iudicia accusare: cùm enim in manu DEI simus, sicut lutum in manu figuli, a quis dicere audebit: cur me ità fecisti? Etsi impius censetur, qui dicit Regi apostata, b quanto magis impius erit, qui divina accusabit iudicia?

Ideoque priùs nos oportet in omnibus DEO gratias agere: haec enim est voluntas DEI in Christo JESU in omnibus nobis. c non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus, d omne gaudium, existimantes, Fratres cum

a Jer. 18. 6. b Job. 34. 18. c 1. Thes. sal. 5. 18. d Rom. 5. 3.

Cum in tentationes varias incidimus, a quemadmodum Apostoli ibant gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine JESU contumeliam pati. b & ipsa quoque confitetur Ecclesia, quòd passiones hujus corporis gaudium sint servis DEI: c id enim, quod in presenti est momentaneum, & leve tribulationis nostrae, supramodum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis. d

Tertio: animadvertentes, per quos ministros nobis tribulationes inferuntur, ne adversarius noster in id nos inducat, ut perversè de his judicemus, meminisse oportet scriptum

a *Jacob. 1. 2.* b *Actor. 5. 41.* c *in Oratine ad Nocturnum Sabbath. 42.*
Corinth. 4. 17.

ptum esse : ne malum pro malo red-
 damus : *a* immò verò ut diligamus
 etiam inimicos nostros, benefacia-
 mus his, qui oderunt nos, ùt docet
 Dominus : ut simus filii Patris Cœ-
 lestis. *b* Id quòd etiam lubentes
 præstabimus, si ritè perpenderimus,
 quòd etiam *bestia ipsa benè de seme-
 ritos naturaliter diligant, & quid tan-
 dem est, quòd ab amico magnum aded
 beneficium possit proficisci, quantum
 est illud, quod ab inimicis nobis datur?
 quorum operâ fit, ut beatitudinem il-
 lam assequamur, de qua loquens Do-
 minus ait: Beati estis, cum maledixe-
 rint vobis homines, & persecuti vos
 fuerint, & dixerint omne malum ver-
 bum adversum vos, mentientes propter
 me, gaudete, & exultate, quoniam*
merces

a Rom. 12. 17. b Math. 5. 44.

merces vestra copiosa est in Cælis. a

Quartò: ànimadvertentes ad majores hujus mundi Potestates, quas Dominus, *ut in terra regnarent*, justum censuit, *b* si speratum ab his non illicò obtineamus auxilium, & consolationem, meminisse debemus, quòd Dominus sit, *qui dat Regibus nostris potestatem, c* & in cujus manu, sicut divisiones aquarum, ità sit *cor Regis*, quocunque voluerit, *inclinabit illud; d* & quòd ipse loquatur *ad cor Regum bona pro Ecclesiâ sua, & universo populo suo, ut in tranquillitate ipsorum quietam, & tranquillam vitam agamus in omni pietate, & honestate: e DEUS est enim*

a S. Basil. Reg. brev. 176. Math. 5. 11.

b Idem in Lyturg. c in Can. Epiph. Ode

3. d Prov. 21. 1. e S. Basil. in Lyturg.

him, qui operatur in omnibus & vel-
le, & perficere, pro bona voluntate; a
& idcirco priusquam DEUS hos non
inclinat, ipsi ad succurrendum non
moventur.

Itaque hic quoque invigilandum
est, ne quis à diabolo deceptus, hos
quoquomodo ore, vel corde accu-
sare præsummat; nam iterum scri-
ptum est: *Diis non detrahes, &*
Principi populi tui non maledices: b
cùm enim sint electi DEI, quis ac-
cusabit adversum eos? c

Et quoniam *arma militia no-*
stræ non carnalia sunt, d sed spiritua-
lia: ille videlicet, qui secundum do-
ctrinam est fidelis sermo: e ut Fides
nostra non sit in sapientia hominum,
sed

a Philip. 2. 13. b Exod. 22. 28. c Rom.
8. 33. d 2. Cor. 10. 4. e Tit. 1. 9.

sed in virtute DEI. a Ideò etiam Sa-
cro-Sancta Concilia providè sanxe-
runt: ut in ejusmodi Ecclesiarum
oppressionibus magna circumspectio-
ne à Regibus necessarium postule-
tur auxilium, & protectio: sic Car-
thaginense in Pravila censuit, ut Do-
natistæ schismatici ab orthodoxis An-
tistitibus, *de omnibus, quæ in Pravila,
& alibi habentur, edoceantur, qui sic
admoniti, nisi resipuerint, postulata
Imperiali manu priventur Ecclesiis,
quas usurpant. b*

DEmùm nobisipsis attendentes,
quamvis fortè innocentes nobis
ipsis videremur, (quod tamen de se
sentire quis ausit, sciens Vas electionis
Paulum de se dicere; *nihil enim mi-
hi*

a. 1. Cor. 2. 5. b. *Con. Carth. can. 95.
75. Conc. Antioch. can. 11. 18.*

hi conscius sum : sed non in hoc iustifi-
catus sum: qui autem iudicat me, Do-
min^o est a) necesse est, ut nos probent
tentationes, scriptum enim est: quod
& omnes, qui piè volunt vivere in
Christo IESU, persecutionem patien-
tur. b sic Tobiaè dictum est: *& quia*
acceptus eras DEO, necesse fuit, ut
tentatio probaret te. c & amplius:
etiam ipsum Christum Dominum
oportuit pati, & ita intrare in gloriam
suaam d & nos debemus sequi Chri-
stum in passionibus; quia Christus
passus est pro nobis, nobis relinquens
exemplum, ut sequamur vestigia
eius: e injuriis namque, calumniis,
& opprobriis, & aliis molestiis, quas
propter DEUM patimur, vita, quae
secundum

a 4. Cor. 4. 4. b 2. Timoth. 3. 12. c Tob.
12. 13. d Luc. 24. 26. e 1. Petr. 2. 21.

secundum DEUM est, insignitur. a quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in Regnum DEI: b multæ enim sunt tribulationes justorum; c verumtamen non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. d

Cùm autem, teste D. Jacobo in multis offendamus omnes, e quemadmodùm etiam in Officio B. Virginis orantes, dicimus: *Libera nos ab incurso gentilis servitutis, & ab omnibus aliis flagellis, quæ immituntur delinquentibus pro multitudine peccatorum. f & alibi orantes confitemur: quòd in veritate, & in judicio*

a in Collat. habit. Monast. b Act. 14. 21. c Ps. 33. 20. d Rom. 8. 18. e Jac. 3. 2. f Offic. maj. B. V. Akathist. Ode 9.

cio induxerit omnia hæc super nos propter peccata nostra; a ideò etiam si non visitaret nos DEUS, nos ipsi DEI deberemus exoptare visitationem, & iudicia, ut Sanctus docet Chrysostomus: b dum enim iudicamur, à Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur: c & sic per ea in hoc mundo à peccatis purgamur, ut habetur in Theologia Patrum. d

His itaque ritè perpensis unum nobis est necesse Charissimi, ut omnem nostram eò convertamus, & dirigamus operam, ne nos ulla in re nostra condemnet, conscientia; veluti qui aliquod vel ex minimis Domini mandatis transgressi fuerimus, aut neglexerimus; sed in omni-
bus

a Dan. 3. 28. b in Margarit. Serm. 9.
c 1. Cor. 11. 32. d in Praxila cap. 48.

bus summentes scutum Fidei, in quo
 possimus omnia tela nequissimi ignea
 extinguere, & exhibeamus nosmetipsos
 sicut DEI ministros, in multa pacien-
 tia, in tribulationibus, in angustiis,
 &c. b DEO ex toto continenter de-
 dicati adhaereamus, spiritum immacu-
 latum custodientes, a malo per omnia
 declinantes, bona operantes, mentem
 cum afflictu, ad bona desiderio sy-
 ceram habentes; carnem vero ab iis,
 qui res lege vetitas faciunt, in-
 trahentes, & in iis, quæ DEO gra-
 tia sunt sollicitè, semperquè exer-
 centes, ut Magnus docet BASILI-
 US. c Quòd si DEO placuerit, ut
 pro iustitia tribulationes quoque su-
 sineamus; tunc tales nos exhibebi-

C mus

a Ephes. 6. 16. b 2. Cor. 6. 4. c Re-
 gula brev. 53.

mus, quales nos esse divinus vult
Paulus, in omnibus nempe *sicut DEI*
ministros in multa patientia. a

Fide quidem ad DEUM acce-
dentes indubiè credere debemus;
quòd DEUS possit, & nos reip̄sa
curabit, *b* ille enim nobis promit-
tit, dicens: *omnia, quaecunque oran-*
tes petitis, credite, quia accipietis, &
evenient vobis. c quæ autem dicun-
tur à Domino, omnem excludunt
dubitationem, & hæsitationem, &
verissimum tenere debemus, quòd ea
fieri possint, licet natura ipsa vide-
atur repugnare, quando in hoc Fidei
conatus declaratur, ut exemplo Divi
Petri Sanctus docet BASILIUS. d
& legitur in Evangelio, qui jussu
Domini

a 2. Cor. 6. 4. *b* Math. 9. 28. 29.

c Marc. 11. 24. *d* Reg. mor. 8.

Domini sicco pede ambulabat per mare, *a* & quantumvis ipsa ratio proprii consilii contrariam nobis diceret, in ea tamen nullo modo niti debemus, ut iis Fidem derogemus, quæ à Domino dicuntur, majoremquè debemus auctoritatem verbis Domini, quàm ulli quantumvis animi nostri certissimæ expletioni; ut idem docet S. BASILIUS ejusdem S. Petri exemplo, *b* qui proprii animi consilio etiam mori pro Christo paratus, eadem nocte ter Christum negavit, *c* ideòquè etiam Domini discipuli in carne ambulantes non secundum carnem militabant, sed omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam DEI, in captivitatem redigebant.

C 2

bant

a Math. 14. 29. *b* Regul. moral. 8. cap. 3. *c* Math. 26.

bant omnem intellectum in obsequium Christi, & immo nec ad naturæ quidem difficultates, aut impotentiam respicere de eius, sicut nec Abraham cogitavit naturæ impotentiam nascendi contra divinam promissionem: *Yed. Fide immobilis permansit, & a DEO, qui, quæ si a sponte fieri non possunt, ut fieri possunt, facit, promissionem obtinuit; b ubi enim vult DEUS superantur naturæ vires. c*

Spe autem DEO adherentes omnem curam nostram super eum jactare debemus, *d quoniam ipsi cura est de nobis, e nihil prorsus metuentes*

a 2. Cor. 10. 5. b Gen. 17. S. Basilii Constit. Monast. 2. c Odoich ton. 7. Sabbath. ad Vesper. d Psal. 4. 23. e 1. Pet. 5. 7.

euentes, aut solliciti, vel diuinum
 desperantes auxilium quotiescunque
 nos in aliquod incidisse periculum
 contigerit; sed considerare potius de-
 bemus tanquam presente Domino,
 & rebus nostris omnibus consulente,
 & nos ad omnia confirmante, ipsoque
 aded Spiritu Sancto omnia docente &
 quemadmodum etiam ipse Domi-
 nus mandat dicens; Nolite timere
 eos, qui occidunt corpus, animam
 autem non possunt occidere.... non-
 ne duo passeris asse ueneunt, & unus
 ex illis non cadet super terram sine
 Patre uestro? uestri autem capilli
 capitis omnes numerati sunt, nolite
 ergo timere: multis passeribus melio-
 res estis uos. b

C 3

Fide

a S. Basilius Regul. moral. 63.

b Matthai 10.28.29.

Fide proindè, & Spe ità firmati DE-
 UM instanter in cordibus nostris invo-
 care debemus: ait enim Dominus:
*vigilate, & orate, ut non intretis in
 tentationem, spiritus quidem prom-
 ptus est, caro autem infirma, a &
 gaudete: Dominus enim propè est, b
 & est propè omnibus invocantibus
 eum, c multa enim sunt tribulati-
 ones justorum, & de omnibus his li-
 berabit eos Dominus; d fidelis autem
 DEUS est, qui non patietur nos ten-
 tari, suprà id, quod possumus, sed
 faciet etiam cum tentatione proven-
 tum, ut possimus sustinere, e sic-
 què cum Apostolo dicere poterimus:
 in omnibus tribulationem patimur, sed
 non angustiatur: aporiamur, sed non
 destitu-*

a Math. 26. 41. b Phil. 4. 5. c Psalm.
 144. 18. d Ps. 33. 20. e 1. Cor. 10. 13.

destituimur, a quasi morientes; & ecce vivimus: ut castigati, & non mortificati, quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egentes, multos autem locupletantes, tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. b

Hic adducta Charissimi, ubi omnia studiosè legetis, & relegetis, magnum sanè in tentationibus, quæ vobis ingruere possunt, sublevamen, consolationem, & auxilium invenire poteritis, quæ si opere quoque præstiteritis, non solum hujus temporis tentatorum adinventiones veritati contrarias mente assequi, eorumquè dolos facilè evitare, sed & cætera DEI, & Ecclesiæ præcepta promptiùs exequi poteritis.

Et nec soli hæc, uti ex Scri-

C 4

pturis

a 2. Cor. 4.8. b *ibidem* 6.9.10.

ptu is divinitus inspiratis, collecta
 sunt, venerabimini, opereque adim-
 plere satagetis: sed & iis, qui ten-
 tationibus hujus sæculi victi à vero
 decidissent, & ab ejus confessione de-
 fecissent nota facere omninò stude-
 bitis: ut & ipsi hujusmodi Scriptu-
 ris illuminati periculum in quo ver-
 santur agnoscant, scriptum est enim:
*qui me confessus fuerit, & verba mea
 in generatione ista adultera, & pec-
 catrice: & Filius hominis confitebi-
 tur eum, cum venerit in gloria Patris
 sui cum Angelis Sanctis: a qui autem
 me erubuerit, & meos Sermones, hunc
 Filius hominis erubescet; cum vene-
 rit in majestate sua, & Patris, & SS.
 Angelorum. b* Et sic dum tempus
 adhuc

a Marc. 8. 38. Matth. 10. 32. b Lu-
 cae 9. 26.

adhuc habent, resipiscant, & convertantur: horrendum enim est incidere in manus DEI viventis. a

Quapropter nos Fratres Charissimi tantam habentes impositam nubem testium, b eorum, quæ ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam, & consolationem Scripturarum spem habeamus, c deponentes omne pondus, & circumstant nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in authorem Fidei, & consummatorem IESUM, qui proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contemptâ, atque in dextera Sedis DEI sedet; d adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, Dilectissimi, cantan-

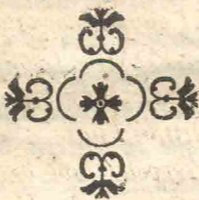
a Hebr. 10. 31. b Hebr. 12. 1.

c Rom. 15. 4. d Hebr. 12.

*cantantes, & psallentes in cordibus
 nostris, a atque dicentes: nobiscum
 est DEUS, sapite gentes, & subjici-
 amini, quoniam nobiscum est DEUS:
 DEUS virtutum adsis nobis, quoniam
 prater te aliud auxilium in tribula-
 tionibus non habemus: DEUS virtu-
 tum miserere nobis: b ut misericor-
 diam consequamur, & gratiam inve-
 niamus in auxilio opportuno: c*

Gratia cum omnibus vobis.

A M E N.

a Ephes. 5. 19. b in Complet. Quadrag.

c Hebr. 4. 16.

APPEN-

A P P E N D I X.

Ordo hierarchiæ Ecclesiasticæ, qui in Corpore utriusque Juris vulgo Pravila Tergovisti in Valachia Annô 1652. Typis edita, omnibus Ecclesiarum Rectoribus quovis tempore observandus proponitur. pagina 407.

Ordo presidendi, seu precedentia Dignorum Patriarcharum, & Metropoleon, & Archi-Episcopatum, qua inveniuntur usque in hodiernum sub Imperio Constantinopolitano.

CAP. 391. ROMA, Constantinopolis, Alexandria, Antiochia, Hierosolima, quæ dicitur Elias.

Metropoles sunt hæ.

Cæsarea 1. Ephesus 2. Heraclea 3. sequuntur cæteræ, quibus pag. 402. adjicitur: *Episcopi Principatûs Transsylvaniæ*

Sylvania ex Regno Hungaria.

pagina 415. *Qualiter scribunt Archi-
Presules PAPÆ ROMANO.*

CAP. 395. ROMANO: *Beatissimo, ac
Sanctissimo, & coequali Angelis: in
Christo Patri Patrum: & Rectori o-
mnium verarum Apostolicarum Ec-
clesiarum, tanquam servi tibi pro-
cidimus, exosculamur vestigia pedum,
Magnitudinis, & Summæ Sanctitatis
tuæ Potestatem, & Dominatum.*

*sequuntur: Constantinopolitano, Ale-
xandrino, Antiocheno, Hierosolimita-
no, Ocridensi.*

Libri etiam à non-unitis rece-
pti, qui in hoc Opusculo recitantur,
sunt hi: Biblia Sacra Bukurestini in
Valachia Annò 1688. Corpus Juris
vulgo Pravila Tergovisti 1652.

Mænologium Rimnikii 1737. Tri-
odion

† (61) †

ation Bukurestina 1747. Pentecostion Rimnikii 1743. Oct ich s
idem 1750. Religion ibidem
7253. Sacrae Lyturgiae Bukuresti i
1747. Margaritum S. Joa. Chryso-
stomi Bukurestini 1691. Vita San-
ctorum Jassii in Moldavia 1682.

Item hi Latine tantum editi.

S. Leo Papa. S. Basilias Magnus.
S. Vincentius Linientis. S. Theo-
dorus Studites.

